

בס"ד יב' תמוז ה'תשפ"ו
הדלקת נרות - 19: 32
צאת השבת - 20: 23
רבנו תם - 21: 18
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ - עלון מס' 1308
@ השבת מכריזין על תענית יז' בתמוז.
שיחול ביום חמישי. סיום הצום 20:09.
@ סוף זמן "ברכת הלבנה" - יום שני עד 02:08.
@ ביום שלישי טו' תמוז, הילולת "אור החיים הקדוש",
רבינו חיים בן עטר זע"א.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "והיה שארית"
(מיכה ה')
מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

סגולה להשתתף בשיעורו בלויין
של הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
בבית הכנסת "אוהל מועד"
במוצ"ש בשעה 21:30

פרשת בלק

מעשינו הפרשה:

⊖ **"וילך שפ"י"** (כ"ג - ג')
"שפ"י" ר"ת שֶׁמֶן פֶּתַח יֵינֶן. אומר ה"חתם סופר", הגמי בשבת
(י"ז): אומרת, גזרו על פֶּתַח משום יֵינֶן, ויֵינֶן משום בנותיהם,
ועצת בלעם היתה להכשיל את בני ישראל בבנות מואב, איד?
עיי שיאכלו משמנם וממיתם ומיינם ואז יכשלו בבנותיהם,
וזה מרומז במילה "שפ"י".
"ה' אלהיו עמו, ותרועת מלך בו"
כוונתו המקורית של בלעם הייתה לקלל, "פֶּלֶם" - תכלה
אותם, תכלים אותם, תבייש אותם. ה' הפך את קלתו
לברכה, במקום לקלל "פֶּלֶם" הוא שיבח, "מִלְפָּךְ".
מִלְפָּךְ בהיפוך אותיות = פֶּלֶם.
"פֶּלֶם" = ראשי תיבות: כבד, לב, מוח.
כבד - היצר שולט, **לב** - הרגש שולט, **מוח** - השכל שולט.
ואילו "מִלְפָּךְ" - ראשי תיבות: מוח, לב, כבד.
מִלְפָּךְ = כשהמח שולט ואח"כ הלב ולבסוף - הכבד.
יהודי הוא מִלְפָּךְ, "ותרועת מלך בו"!

⊖ בלק מלך מואב שולח שליחים אל בלעם בן
בעור, כדי שיקלל את בני ישראל.
⊖ בלעם מסרב בתחילה, כיוון שהי לא מרשה לו.
⊖ אתונם של בלעם מדברת, בדרכו אל בלק.
⊖ בלעם אומר לבלק כי אינו יכול לקלל את בני
ישראל כרצונו, אלא כפי רצון האלוקים.
⊖ בלעם הולך ל-3 מקומות שונים ומנסה לקלל
את ישראל, אך בכל פעם יוצאת מפיו ברכה.
⊖ בלעם מייעץ לבלק להחטיא את עם ישראל,
ועל ידי כך יאונה להם רע (זמרי והעם
חוטאים, נענשים, ופנחס עוצר הגמגמה).

⊖ **"וירא עמלק וישא משולו ויאמר ראשית גוים עמלק"**
ואחריתו עדי אבד"
החת"ס אומר: עמלק ר"ת עמרם, משה, לוי, קהת. ומה פשר
ר"ת אילו? שהי עושה מעשה בראשית בשביל ראשית שהוא
לוי. ועמודי התווך של לוי זה עמרם, משה, לוי, קהת=עמלק,
ומה סופי התיבות? **מיתה**. ולכן ראשית גוים יוצא **עמלק**,
ואחריתו עדי אובד, שזה **מיתה** של הגוים. (אש דת)
"ויעמוד מלך ה' במשעול הכרמים גדר מזה גדר מזה"
הכנסת מרדכי" מסידיגורא אומר בזה יסוד עצום: גדר אבנים
אם מוציאים ממנה אבן אחת, אזי כל הגדר מתחילה אט אט
להתפרק ומתמוטט לבסוף. כך הוא ברוחניות, אם האדם
פוגע וסותר את אחד הסייגים והגדרים ביהדות, לבסוף יכשל
גם באיסורים חמורים. זה מה שכתב כאן רש"י: רמזו לו
בלעם, ראה, ישראל שומרים את התורה והמצוות כמו גדר
של אבנים, ולכן אינם יראים מקללתך, כי אינה יכולה להזיק
להם.

⊖ **"מה אקב"** (כ"ג - ח')
כותב בספר "ראה חכמה" המילים **"מה אקב"** הם ר"ת מִלֶךְ
תְּעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשֵׁנוּ בַּמְצוּתוֹ, כי בזכות הברכות שבני ישראל
מברכים על המצוות שמקיימים, אין הם ראויים לקללה אלא
לברכה, וכן תיקן דוד המלך לומר מאה ברכות בכל יום
להצילם ממגיפה ע"י הברכות.
⊖ **"לכה נא ארה-כי את העם הזה"**
ה"חפץ חיים" היה אומר: מה בין אדם מישראל לבין גוי
רשע? אדם מישראל כשהוא בצרה, **מתפלל לה' ומבקש**
ברכה מצדיק. לא כן בלק, שבהיותו בצרה, הלך אל בלעם לא
לדרוש ברכה לעצמו, אלא לבקש קללה לזולתו.
⊖ **"הן עם כלביא יקום וכארי יתשא"** (כ"ג, כ"ד)
ה"ארי" חזק מן ה"כלביא". בשעה שיהודי קם ומבקש לעבוד
את השם-יתברך, הריהו כמו **"לביא"** בלבד, אולם עד מהרה
משייעי אורו מן השמים - **"הבא לטהר מסייעין אותו"** -
והוא מתנשא כארי.

פינת הניבים והפתגמים
"בלחך השור את ירק השדה"
כשסוס וחמור אוכלים עשב, הם חותכים אותו
ואוכלים... אבל השור, לא אוכל את העשב ומשאיר את
השורש... הוא עוקר את השורש, ולא משאיר שום זכר.
בלק מנסה להסביר, כשאומות באים להילחם נגדך,
חלקם משאירות את הנשים והילדים והזקנים... חלקם
לוקחים רק את הצעירים... לא כך עם ישראל.
עם ישראל פועל כמו השור - עוקרים גם את השורשים.

⊖ **"ויגדר מואב מפני העם כי רב הוא"**
מבלק יצא דוד המלך, ולכן נקראה הפרשה על שמו, וזהו
שאומר בלק **"לכה ארה לי את העם הזה כי עצום הוא**
ממני" - ממני יצא המלך, שבשכר 42 מזבחות שבנה יצאה
ממנו רות המואביה". כי **רב** הוא - **רבות ופועז"**.
⊖ **"מה עשיתי לך כי הכייתני זה שילוש רגלים..."**
רומזת האתון לבלעם, אתה רוצה לעקור אומה שיש לה
שלושה רגלים... התיבה **"זה"** גימטריה 12 השבטים,
שלושה אלה האבות. האותיות ש-ר-ל אלה האימהות
שרה בבקה בחל לאה. **"זה"** = יצלפה. ואם נחסיר מהאות
"ז" את האות **"ה"** נשאר **"ב"** היא בלהה.
"זה שילוש רגלים" ס"ת **"משה"**. (שלמה אלביליה הי"ו)

הסיוו ממשול מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים **"לדעת"**, **"חידושי"**, **"דרשו"**: <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הלכות ארבע הצומות

א' - נאמר בזכריה: ”ככה אמר ה' צבאות, צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי, יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים טובים. ופירשו חז”ל, **צום הרביעי זה צום י”ז בתמוז**, כי חודש תמוז הוא הרביעי לחודש ניסן. **צום החמישי, זה צום תשעה באב**, כי החודש אב הוא החמישי לחודש ניסן. **צום השביעי, זה צום גדליה** שחל בשלשה בתשרי, ו**צום העשירי, זה צום עשרה בטבת**. וכל ישראל מתענים בימים אלו מפני הצרות שארעו בהם, כדי לעורר ולפתוח הלבבות לדרכי התשובה, ויהיה זה זכרון למעשינו הרעים ולמעשה אבותינו שהיו כמעשינו עתה עד שגרמו להם ולנו אותם הצרות, שבזכרון דברים אלו נשוב להיטיב מעשינו, כמו שנאמר: והתודו את עוונם ואת עון אבותם. (ילקוט יוסף מועדים עמוד תקכז)

ב' - חמישה דברים אירעו ביום י”ז בתמוז: נשתברו הלוחות, **בטל התמיד**, ה**ובקעה העיר בתקופת חורבן הבית השני**, ש**רף אפוסטמוס את התורה**, וה**עמיד צלם בהיכל**.

ג' - הכל חייבים להתענות בארבעה הצומות הללו, ואסור לפרוץ גדר. ואין הדבר תלוי ברצון הקהל. (ביע אומר א' לג')

ד' - כל הצומות הללו מותרים ברחיצה ובסיכה ובנגילת הסנדל ובתשיש המטה, חוץ מתשעה באב. ומותר להתרחץ בחמין בימי הצומות, והמחמיר תע”ב. (ילקוט יוסף מועדים עמ' תקל)

ה' - מני ששכן ובירך ביום התענית על דבר מאכל, או משקה, יטעם ממנו משוה כדי שגרוננו יהנה. (ביע אומר ח”א יורה דעה י)

ו' - המתענה תענית צבור צריך לומר **”עננו”**, בין בשחרית בין במנחה, באמצע שומע תפלה ובמקומות שנוהגים לומר **”עננו”**, בשומע תפלה בכל התפילות, גם בערבית של ערב התענית אף על פי שאין מתענים מהערב, מנהגם נכון על פי ההלכה. (ביע אומר א/כא חיו”ד. יחיו”ד ח”ג ס”י מא)

ז' - אם שחך ולא אמר **”עננו”** עד שאמר **”ברוך אתה ה”** כדי לחתום **”שומע תפלה”**, אינו רשאי לסיים **”למדין חוקיך”** כדי שיוכל לחזור ולומר **”עננו”**, אלא יסיים תפלתו ויאמר **”עננו”** מבלי חתימה בסוף **”אלקי נצור”**. אבל בין ברכת **”שומע תפלה”** ל**”ירצה”**, אין לומר **”עננו”**, דהוי הפסק. (ביע אומר א' סימן כב)

ח' - יחיד שמתפלל תפילת שמונה עשרה עם חזרת השליח ציבור, אף על פי שאומר עמו כל סדר הקדושה, אינו אומר עמו **”עננו”** בין גואל לרופא, אלא ב- **”שומע תפלה”**. (ילקו”י מועדים תקלז)

ט' - מוציאים ספר-תורה בשחרית ובמנחה וקוראים בפרשת יוחלי שלשה עולים. אדם שלא מתענה אין לו לעלות לקריאת ספר-תורה. (ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקמה)

י' - הכהנים נושאים כפיהם גם במנחה. וכהן שאינו מתענה לא ישא כפיו, ויצא לחוץ בעת נשיאת כפים. (ילקוט יוסף מועדים עמוד תקט)

יא' - פטח המנהג בארץ ישראל שמניחים תפילין בתעניות צבור **בשחרית בלבד**. ויש שנהגו להניח תפילין גם במנחה של תעניות צבור, כדי להשלים מאה ברכות, אך לא ראינו כיום שנהגו כן בארץ ישראל, והנהגה להם לישראל. (יחיו”ד ח”ב ס”י סז)

יב' - מעיקר הדין מותר לעשות חופה בתעניות צבור אף בשחרית, כגון בצום גדליה, עשרה בטבת וצום י”ז בתמוז. אלא שעדיף יותר לעשות החופה במוצאי הצום לאחר צאת הכוכבים. (שו”ת יביע אומר חלק ו' חלק אבן העזר סימן ז') וחלק ב' חלק יורה דעה סימן כד סק”ד)

יג' - הישן שנת קבע (חצי שעה) בליל התענית וקם לפני עלות השחר, אסור לו לאכול ולשתות- אלא אם התנה לפני כן. (ביע אומר חלק ה' ס”ב כב סק”ה)

יד' - חולה שאין בו סכנה, פטור מהתענות. וכן חולה שנרפא אך עודנו חלש, כל זמן שיש חשש שאם יצום יחזור לחוליו, פטור מלהתענות. וכן זקנים ותשושי כח שמצטערם בתעניתם, פטורים. (ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקלא)

מכל מלמד” השכלתו

בין בלעם לאתונו:

מבט תורני ע”כ טלום בית וניהול היכוכים

פרשת בלק מפגישה אותנו עם ויכוח מופלא ותמוה – המשא ומתן בין בלעם הרשע לאתונו.

בלעם, המונהג על ידי מידת האגו, אינו מסוגל לשאת את העובדה שהאתון סוטה מן הדרך.

תגובתו המיידית היא כעס והכאה. רק כאשר הקדוש ברוך הוא פותח את עיניו, מתברר לו שסרבנותה של האתון נבעה מראיית מלאך ה' הניצב בדרך - סכנה שהוא, בסימאון אופקיו, לא ראה.

מפגש זה משמש אספקלריה עמוקה ליסודות שלום הבית.

מתוכו נדלה שלוש תובנות ועצות מעשיות לחיים על פי דרכה של תורה:

א. ללמד זכות ולראות את המניע הפנימי:

לעיתים בן הזוג פועל באופן הנראה בעינינו כעקשנות או כהפרעה לרצונותינו. בלעם מגיב מיד במידת הכעס, שהיא שורש כל חטאת. התורה מלמדת אותנו שעלינו לעצור, לכבוש את המוגז, ולחפש את ה”מלאך” – המצוקה או החשש שעומדים מאחורי התנהגות השני, ולדון אותו לכף זכות.

ב. פתחון פה והקשבה באמונה:

המהפך בפרשה מתחולל כאשר ה' פותח את פי האתון, ובלעם נאלץ להקשיב לטענותיה המוצדקות וליסוד נאמנותה אליו לאורך השנים. בתוך הבית היהודי, ניהול ויכוח אינו מאבק כוחות אלא הזדמנות להקשבה עמוקה. יש לתת לבן הזוג את ”פתחון הפה” לבטא את כאבו מתוך כבוד לחיבור המשותף.

ג. הכנעה והסרת האגו - **”חטאתי כי לא ידעתי”**: רגע השיא של התיקון מגיע כאשר בלעם מבין את טעותו ומכריז בהכנעה: **”חטאתי כי לא ידעתי”**.

שלום בית אמיתי נבנה ממידת הענווה.

היכולת של אדם להסיר את גאוותו, להכיר בטעותו או להבין ש”לא ידע” את עומק תחושותיו של השני, היא המפתח לפיוס ולבנין בית נאמן בישראל

משנה אבות (פרק ה' משנה יט')

כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו, מתלמידיו של אברהם אבינו:

ושלשה דברים אחרים, מתלמידיו של בלעם הרשע.

עין טובה, ורוח נמוכה, ונפש שפלה, מתלמידיו של אברהם אבינו.

עין רעה, ורוח גבוהה, ונפש רחבה, מתלמידיו של בלעם הרשע.

בברכת שבת שלום ומבורך!

הרב שלמה דויד הי”ו

יועץ נישואין ומשפחה

מוזמנים לפנות לחשיבה משותפת

0546598068

מאפיה ללא אופה

"מצפצפים בטחון", כך מכנה החזון איש את אלה שעסקיהם הולכים יפה, הקופה מצלצלת, הכיסים תפוחים והחיים יפים. הללו בטוחים בביטחון של עצמם ואף מקרקרים וזומרים אותם בדרשות קטנות של שבע ברכות, בשיחות רעים שהכל מגובה בפסוקים וחז"לים "פרנסה משמים..." "הכל ממנו..." "הכל מידו הפתוחה ואין אדם נוגע במושך שמוכן לחברו כמלוא נימה", "לא על הלחם יחיה האדם אלא על מוצא פי ה'..." הם שמים מבטחים בקלינטורה הנאמנה הסמוכה על דוכנם, אינם מודעים לאשליית הבטחון השקופה שלהם, עד לרגע בו לפתע נעלמים הקלינטים, הקופה לא קולטת מצלצלים, הכיסים מתרוקנים. חושך בעיניים, חרב עליהם עולם.

איפה הבטחון? איפה הוא הן ומפרנס לכל?

אחד שזכה הוא אל, בעל הקונדיטוריה השכונתית המשובחת "טורט ועוד", יחד עם אשתו, שמה שלוש עשרה שנים המאפים היוצאים מתחת ידהם הם מעשי אמנות ממש.

הכל התחיל בעצם מהרעיון של חמותו, היא זימנה אותם אליה ואמרה: "אז ככה, אלי חזר בתשובה רק לפני שנתיים, אין לו מקצוע ולהיות שכיר זה לא בשבילו, לדעתו חסרה בשכונה שלנו קונדיטוריה והבניינים פה הולכים ונבנים".

"קיבלתי בנעוריי מסבתא רוזה ע"ה עשר מרשמים של עוגות טורט מדהימות, נקרא לעסק "טורט ועוד", אתם תאפו את המאפים המשובחים של סבתא רוזה ונקווה שזכויותיה יעמדו לכם".

"אני צריך לחשוב על זה... יש לי רב ובלי דעת תורה אני לא זז".

החמות נהנתה מתשובתו, "אתה צדיק, ובלי ברכה מרב תלמיד חכם העסק לא יזוז, גש לשאול".

הוא ניגש אל רבו שהיה מגדולי מקרבי הלבבות שבעיר. "ההורים של אשתי מציעים לי לפתוח חנות מאפים בשכונה. אני לא מבין שום דבר באפיה, אשתי עוזרת גנות ואני נורא מבולבל, את ההשקעה הראשונית ניקח מסכום כסף יפה שקיבלנו בחתונה, מה הרב אומר?"

הרב עצם עיניו ושחק, אחרי דקה שתיים פקח את עיניו ואמר: "אתה לא מבין באפיה... נו... ורופא מבין ברפואה? וטייס מבין בטיסה? נניח..."

"דע לך, כל מה שמצליחים לעשות בעולם, זו רק **סייעתא דשמיא**. כלומר אם הקב"ה רוצה, הרופא ירפא, הטייס יטיס והמהנדס ינהג. לא ירצה? חלילה הכל יתמוטט ובמקום טורטים תוציא קרשים שחורים מהתנור".

"לך שלום, בטח בהקב"ה והתפלל אליו שיפרנסך מידו הפתוחה, המלאה והרחבה", ברכו הרב.

ואכן העסק פרח ושגשג ואלי מטבע הדברים הפך לבוטח גדול בהשם יתברך ולנדיב ותומך חשוב בעיקר למוסדותיו של רבו.

עד לאותו בוקר קייצי אחד בו הוא נכנס בבחילות לבית המדרש של רבו: "כבוד הרב, יש לי בעיה גדולה, אני חושש לעסק שלי".

הרב זקף גבותיו. "הבוקר הגיע צוות עובדים לחנות ממולי, הפכו אותה על פניה, הכניסו תנורים, מקררים, כיסאות ושולחנות ותלו שלט ענק ומאיר 'מלאכי מאפים בע"מ'. זוהי חברה גדולה של מאפים שעסקיה פרוסים בארץ ושמה הולך לפניו, מולם אני מרגיש כמו בתחרות ריצה בין ארנב לצב. כבוד הרב הם יגמרו אותי..." "הם הולכים להוריד את מחירי העוגות לרצפה..."

"הקלינטים לא יעמדו בניסיון ואנה אני בא?" "מה הרב מציע?"

"הסכת ושמוע מה אני מציע. מהרגע אתה מעלה את מחיר העוגות שלך בעשרה ש"ח לק"ג ומודיע על כך בשלט גדול בחלון הראווה", אמר הרב.

"מעלה את המחיר??? מי יכנס אלי??? נזעק אל. "שאלת? עניתי!" סיכם הרב את דבריו.

חיזור כולו חזר אלי לחנותו ועשה כעצת הרב.

לא חלפו שבועיים והוא שם פעמיו לבית המדרש, התיישב מול הרב ושחק.

"מה עכשיו?" שאל הרב.

"סליחה שאני מפריע כבוד הרב, אבל ברגע זה ממש שתי חנויות לימיני עובד צוות פועלים במרץ רב, והם גם תלו שלט 'לומנות העוגה מאפים יפים'.

"זו חברה חדשה אבל רצינית מאוד שהחליטה להשקיע בשכונה".

"כבוד הרב, אני מוקף קונדיטוריות מכל עבר, הם החליטו לחסל אותי, מה אעשה?"

הרב חיך חיך של הבנה והפטיר: "תמשיך באותה טקטיקה, תעלה בעוד עשרה ש"ח את מחירי העוגות ותודיע על כך במודעה מאירת עיניים".

אלי חישב להתעלף: "כבוד הרב, הם מורידים מחירים, עושים מבצעים בזיל הזול ואני ארים מחירים? אני עלול להישאר עם כל הסחורה. הרב רציני?"

כעבור שבוע הוא הגיע נבול וכבוי לבית המדרש ותר בעיניו לכיוון מושבו של הרב.

"פתחו עוד קונדיטוריה?" גיחך הרב.

"בדיוק... נפתח מסעדה חלבית ענקית ומפוארת עם מיטב המאפים, אני מרגיש ירידה בעסקים, אשתי הציעה שאולי אכנס לעבוד כשכיר בנגריה של אבא שלה, הלב שלי לא עומד בלחץ, מה הרב מציע?"

"אין כל חדש תחת השמש, עכשיו תעלה את המחיר בעוד חמישה ש"ח לק"ג וכתוב מודעה מתאימה, תבוא בעוד חודש ותעדכן אותי מה מתרחש, שיהיה לברכה ובשורות טובות בקרוב..."

רק כעבור שלושה חודשים נכנס אלי לבית המדרש כשפניו זוהרות ודשנות...

"תראה כבוד הרב, אני המום, לא מצליח לקלוט את המציאות. ישנה עליה של עשרים אחוזים במכירות שלי. כל החנויות עובדות לא רע אבל אצלי הכי עמוס, זה לא היה כך בעבר".

"יסיביר לי כבוד הרב, מדוע יעץ לי להרים את מחירי העוגות? הרי זה בניגוד לכל היגיון כלכלי?"

הרב הסביר לתלמידו המשתאה: "אם היית מוריד מחירים ועושה מבצעים לטובת הלקוחות, מה היית אומר לעצמך? אני איש עסקים ממולח, חכם ונבון שיודע כיצד לתמרן ולמצוא פטנטים כדי להצליח".

"כוחי ועוצם ידי", אבל מהרגע שהצעת לך בניגוד לכל היגיון כלכלי להקפיץ מחירים, נבהלת, היית בטוח שתתמוטט לחלוטין ואז באופן טבעי ונורמלי התפללת מעומק הלב להקב"ה שישויעך שלא ייפול מטח לחמך, ורחמנא ליבא בעי".

"כשליבו השבור של יהודי מסור בידיו של השם יתברך אזי ללא שום היגיון כלכלי אקדמי ושאר קשקושים, הקב"ה משפיע פרנסה עוד ועוד".

אלי הנהן בראשו.

הרב תאר במדויק את אופן תפילותיו וכשיצא ממנו אל החשוב ספגו עיניו את הנוף הכי יפה ומלטף שבעולם הנקרא **פרנסה רק משמים**. (קובי לוי "העתונאי")

הברך נשארה צולעת!

"הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה"
בלעם הרשע בדרך הילוכו כשעדיין חשב שיוכל לקלל את ישראל, זכה למחוץ את רגלו עד שנעשה חיגר.

אך בסופו של דבר נאלץ לברך, וחשב שאי יחזור ירכו על מקומו, אך כיוון שברכתו לא באה מ- "טוב לבו" אלא מאונס, נשאר חיגר.

בזה הביא רבי מרדכי הכהן מצפת (תלמיד ר"י די קוריאל) בספרו "שפתי'ה מה ששמע בדרך מליצה: מה שאמר בלעם: **"הנה ברך לקחתי"** - עכשיו שלקחתי על עצמי לברך, **"וּבְרַךְ וְלֹא אֲשִׁיבֶנָּה"** - מדוע הברך אינה שבה וחוזרת למקומה...!!

המקור בתלמוד: במסכתות סוטה וסנהדרין, רבי יוחנן דורש את הפסוק **"וַיִּלְךָ שְׁפִי"** (במדבר כ"ג, ג') ומסביר כי המילה 'שפי' מלמדת שרגלו האחת של בלעם זה ממקומה, כלומר הוא היה חיגר.

במדרשים שונים נעשה שימוש במומו של בלעם כדי להדגיש את הפער בין היכולת שלו **"לראות מראות שדי"** לבין פגמיו הגופניים והמוסריים.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

זהירות! החופש הגדול הגיע!

מגיע זמן החופש הגדול ולכן יש מספר כללים: **שמירת הילדים במגע עם מים, בים ובבית?**

כך תשגיחו על ילדכם בצורה הטובה ביותר בזמן שהותם במים (ים, בריכה, אמבטיה וכו'):

- אין לעזוב את ילדים עד גיל 5 ולו לרגע כאשר הם במים.

- על המבוגר להיות מרוכז רק בהשגחה על הילד שבמים ולא לעסוק בשום פעילות אחרת המסיחה את דעתו.

- על הילדים להיות מצוידים במצופים וגלגלי ים גם במים רדודים. - יש להימנע מגישה לשוברי גלים.

- בים יש להקפיד על שחיה בצוותא ולעולם לא לבד.

- יש לשחות בחופים מוכרזים בשעות בהן יש מציל בחוף, כמובן רק בחוף נפרד לגברים ונשים.

- בבית, יש לדאוג לריקונם של כל מוקדי מים שלא משתמשים בהם (דלי לשטיפת רצפה, גיגית באמבטיה, בריכה בחצר וכו').

כל הישועות והברכות

<p>כל הישועות והברכות לניסים וטובה בכורי שתרומו לטעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטם ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה לרפואת הדר בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לע"י יעקב בן אברהם ז"ל</p>	<p>סרכה אהל3נה לרחמים עמרי בן רבקה ואסתר בת חוון זכות קריאת התהילים שיכרו לרפואה שלימה רפואת הנפש ורפואת הגוף שיתמלא משאלות ליבם לטובה אושר ושלווה ולשנים רבות עס בעלה ניסים</p>	<p>רפואה שלימה לסימיה טסה בת מרגלית הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרניב אבריה וש"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות עס בעלה ניסים</p>	<p>סרכה ואחול3ת רפאל ויזכה יעקוביאן בהגיע הבת אביגיל לגיל מצויה יה"ר שתגדל כאמתנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ולמודיה ונחת ושלווה לציון וצביה דודי ולמליה יעקוביאן</p>	<p>סרכה אהל3נה דוד ורחל לאה שרגא שיבורכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומולם מתוך בריאות אושר ופרנסה טובה ונחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם</p>	<p>שלושים שנה משדרים את שעור התורה הגדול תפבל ארגון "אברהם יגב" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הה"ח יהחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים טעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"</p>
---	---	---	--	---	---

<p>דוק מרן עובדיה יוסף זצ"ל מרן עובדיה יוסף זצ"ל מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטם ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה לרפואת הדר בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לע"י יעקב בן אברהם ז"ל</p>	<p>רפואה שלימה לטיבה בכורי בת דבורה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרניב אבריה וש"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות עס בעלה ניסים</p>	<p>רפואה שלימה מדיכי אסתר מרים בחר להולדת הבן ניי יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים ונחת ושלווה לשלמה ולאה בחר ולחנניה וחיה אליתא</p>	<p>סרכה אהל3נה לי ואסתר דודי שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטם ברוחנית וגשמית. אושר פרנסה טובה נחת ושלווה יתגשמו משאלות ליבם לטובה נחת מיוצאי חלציהם</p>	<p>רפואה שלימה מלכה ירמיהו בת דבורה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרניב אבריה וש"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות עס בעלה מרדכי</p>	<p>כל הישועות והברכות לשלושים שנה שיתמלא משאלות ליבם לטובה אושר נחת ושלווה ונעימות. וברכה והצלחה לילדיה, וכדיה וניניה ולרפואת ליאת בת שושנה</p>
---	---	--	---	---	--

<p>לע"י הצנועה והענוה רחל מוסאי בת מרדכי וביבי ז"ל ביום רביעי ט"ז תמוז 18. 30 עליה לבית העלמין שתמליץ טוב בעד כל לדיה ומשפחתה</p>	<p>לע"י הצנועה והענוה שמחה מועלמי בת יוכבד ז"ל יז' תמוז פקידת שנתה</p>	<p>סרכה אהל3נה לע"י הצנועה והענוה שמחה מועלמי בת יוכבד ז"ל יז' תמוז פקידת שנתה</p>	<p>רפואה שלימה לע"י הצנועה והענוה שמחה מועלמי בת יוכבד ז"ל יז' תמוז פקידת שנתה</p>	<p>רפואה שלימה לע"י הצנועה והענוה שמחה מועלמי בת יוכבד ז"ל יז' תמוז פקידת שנתה</p>	<p>סרכה אהל3נה לע"י הצנועה והענוה שמחה מועלמי בת יוכבד ז"ל יז' תמוז פקידת שנתה</p>
---	--	---	---	---	---

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

<p>שלמה לאיר בן מרים הי"ו הרב ניסן ישראל בן חנה מנב"ת ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת גיראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לדיה הויג' בת מרי מנב"ת יפה צברי בת ריחן-רחל מנב"ת שיגיא שריע' בן אריה ואורית מנב"ת סימה טסה בת מרגלית מנב"ת</p>	<p>לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה אסתר אהרון בת גורו ויושכר ז"ל אליהו שלומי בן מורוו ויושכר ז"ל יהודה ברוס בן אליאס ומרסדס ז"ל אמיליה מנטין בת ברוסה ואברהם ז"ל יעקושה כחן בת מישה ז"ל מזל בן-שושן בת זהרה ז"ל</p>	<p>אברהם-יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרוני בן ביבי הי"ו דוד דודי בן נרגס הכריה הי"ו שמואל דודי בן ביבי הי"ו עדנה מוסאי בת איריס מנב"ת חנה דודי בת שרה מנב"ת ישעיה נסימי בן חנה הי"ו דליה נסימי בת גורג'יה מנב"ת בהטרי ארשאבן בן נוצר מנב"ת דינה ז"ל בת סולטנה מנב"ת</p>	<p>אברהם-יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרוני בן ביבי הי"ו דוד דודי בן נרגס הכריה הי"ו שמואל דודי בן ביבי הי"ו עדנה מוסאי בת איריס מנב"ת חנה דודי בת שרה מנב"ת ישעיה נסימי בן חנה הי"ו דליה נסימי בת גורג'יה מנב"ת בהטרי ארשאבן בן נוצר מנב"ת דינה ז"ל בת סולטנה מנב"ת</p>	<p>אברהם-יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרוני בן ביבי הי"ו דוד דודי בן נרגס הכריה הי"ו שמואל דודי בן ביבי הי"ו עדנה מוסאי בת איריס מנב"ת חנה דודי בת שרה מנב"ת ישעיה נסימי בן חנה הי"ו דליה נסימי בת גורג'יה מנב"ת בהטרי ארשאבן בן נוצר מנב"ת דינה ז"ל בת סולטנה מנב"ת</p>	<p>אברהם-יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרוני בן ביבי הי"ו דוד דודי בן נרגס הכריה הי"ו שמואל דודי בן ביבי הי"ו עדנה מוסאי בת איריס מנב"ת חנה דודי בת שרה מנב"ת ישעיה נסימי בן חנה הי"ו דליה נסימי בת גורג'יה מנב"ת בהטרי ארשאבן בן נוצר מנב"ת דינה ז"ל בת סולטנה מנב"ת</p>
--	--	--	--	--	--